

“स मन्थरावलगत-पीवरस्तनीः
परिश्रमकान्तविशोचनोत्पलाः ।
निरीक्षितुं नोपरराम वल्लवौ-
रभिप्रवृत्ता इव वारयोधितः ॥”

वल्लिः, ल्लौ, (वल्लते संवृणोति वृक्षादीनि ।
वल्ल + “वल्धातुभ्य इन् ।” उणा० ४ । ११७ ।
इतीन् ।) लता । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
(यथा, महाभारते । १२ । १८४ । १३ ।
“वल्लिर्वृक्षे त्वं सर्वतश्चैव गच्छति ॥”)
पृथिवी । इति शब्दमाला ॥

वल्लिकण्टकारिका, ल्लौ, (वल्लिरूपा कण्टकारिका ।)
अभिदमनीक्षुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
वल्लिदूषा, ल्लौ, (वल्लिरूपा दूषा ।) माला-
दूषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लिशक्तपोतिका, ल्लौ, (वल्लिप्रधाना शाकट-
पोतिका ।) मूलपोती । इति राजनिर्घण्टः ॥
वल्लिस्तरणः, पुं, (वल्लिप्रधानः स्तरणः ।) अल्ल-
पणी । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लौ, ल्लौ, (वल्लि + लौ ।) लता । इत्यमरः ॥
या च भूमिप्रसारा वर्षमानस्ययिनी कुशा-
खदा । (यथा च ।

“विदारोवारिवारजनीगुडुचोऽजडङ्गीचेतिवल्लौ-
संज्ञः ॥” इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३८ अध्यायः ॥
यथा च, रामायणे । २ । ८० । ६ ।

“लतावल्लोश्च गुह्यांश्च स्थाननश्चन एव च ।
जनास्ते चक्रिरे मार्गं हिन्दुस्तो विविधान्
दुमान् ॥”)

अजमोदा । इति मेदिनी । ले, ३८ । कैवर्तिका ।
चयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोगडः, पुं, (वल्लोरूपो गडः ।) मत्स्यविशेषः ।
भोला इति बालिकडा इति च भाषा । अस्य
गुणाः । लघुत्वम् । रुचत्वम् । अनभिष्यन्दि-
त्वम् । मयत्करत्वम् । सत्यत्वम् । कफनाशन-
त्वम् । इति राजवल्लभः ॥

वल्लोजं, ल्लौ, (वल्लोर्जं लतायां जायते इति ।
जन + ङः ।) मरीचम् । इति राजनिर्घण्ट-
शब्दचक्रम् ॥ (यथा, वृहत्संहितायाम् । १८१३ ।
“भाद्रपदे वल्लोजं निर्याति याति पूर्वशस्त्रम् ॥”)

वल्लोवदरी, ल्लौ, (वल्लोरूपा वदरी ।) भूवदरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोसुतः, पुं, (वल्लोर्मु जातो सुदृगः ।) मङ्गलकः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लोवृक्षः, पुं, (वल्लोवत् दीर्घो वृक्षः ।) सालवृक्षः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लुरं, ल्लौ, (वल्लुरते आश्रित्यते लतादिनेति ।
वल्ल + बाहुलकात् उरच् ।) कुल्लम् । मङ्गरो ।
क्षेत्रम् । निर्जलस्थानम् । प्रादलः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ महनम् । इति मेदिनी । रे, २१० ॥
विश्वधररत्नावलीषु वल्लुरमिति पाठः ॥

वल्लुरं, त्रि, (वल्लुरते संश्रित्यते इति । वल्ल + “खर्जि-
पिप्पलादिभ्यः कुरोश्चौ ।” उणा० ४ । ६० ।
इति कुरच् ।) आतपादिना शुष्कमांसम् ।

इत्यमरः । २ । ६ । ६३ ॥ (तस्यामस्यत्वं यथा,
मनुः । ५ । १३ ।

“निमज्जतश्च मत्स्यादान् सौर्नं वल्लुरमेव च ॥”
“वल्लुरं शुष्कमांसम् ।” इति तट्टीकायां कुल्लक-
भट्टः ॥) शूकरमांसम् । इति मेदिनी । रे, २१० ॥
वनक्षेत्रम् । वाहनम् । ऊधरभूमिः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

वल्लगा, ल्लौ, (वल्ल + भावे घञ् । वल्लाय संवरणाय
साधुः । वल्ल + यत् ।) धात्रीवृक्षः । इति
हारावली ॥

व(व)ल्लजः, पुं, (वल्ले पर्वते जायते इति । जन
+ ङः ।) उलपः । इति हेमचन्द्रः ॥ वाव इति
ख्यातल्लम् । इत्यमरः ॥ वल्लते सुवं वेद्यति
विश्रादित्वात् वल्लये वल्लः पर्वतः तत्र जाता
वल्लजाः इत्यथे । स्वभावात् बहुल्ये वल्लजाः ।
एको वल्लज इति भाष्यकारवचनादेकत्वमपि
अतएव सुमनोऽप्यरोवल्लजादेर्वेति पाश्चिक-
बहुल्यार्थं क्रमदीश्वरसूत्रम् । इति तट्टीकायां
भरतः ॥ (यथा, मनुः । २ । ४३ ।

“सुल्लालामे तु कर्ण्याः कुशाक्षान्तकवल्लजैः ।
त्रिटता यन्त्रिनेकेन त्रिभिः पञ्चभिरेव वा ॥”)

व(व)ल्लजा, ल्लौ, (वल्ले पर्वते जायते इति । जन
+ ङः । टाप् ।) ल्लविविशेषः । सावे वागे इति
हिन्दी भाषा । तत्प्रायः । टट्टपत्री २ ल्लवेषुः
३ ल्लववल्लजा ४ मौक्षीपत्रा ५ टट्टल्लजा ६
पानीयाश्वा ७ टट्टचुरा ८ । अस्या गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्ताहृदयापहत्वम् ।
वातप्रकोपणत्वम् । रुच्यत्वम् । कण्ठशुद्धिकारि-
त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वल्लह, क त्विणि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (वरा-
पर-अक-सेट् ।) क, वल्लहयति । त्विणि
दीप्तौ । इति दुर्गादायः ॥

वल्लह, ड श्रेष्ठे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (आ-
आत्त-अक-सेट् ।) ड, वल्लहते घनो श्रेष्ठः
स्यादित्यर्थः ।

वश, लु सृष्टि । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदा-
पर-अक-सेट् ।) लु, वशि घनं लोकः । इति
दुर्गादायः ॥

वशं, ल्लौ, (वश + “वशिरय्योरपसंस्थानम् ।”
३ । ३ । ५८ । इत्यस्य वार्तिकोक्ता अप् ।)
इच्छा । प्रसुत्वम् । आयत्तता । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, महाभारते । १२ ।
१३४ । ७ ।

“वशे बलवतां घर्म्मः सुखं भोगवतामिव ॥”)

वशंवदः, त्रि, (वशं तवाहं वश इति वाक्यं वद-
तीति । वश + वद् + “प्रियवशे वदः खच् ।”
३ । २ । ३८ । इति खच् । “अरुर्दिवदन्तस्य
सुम् ।” ६ । ३ । ६७ । इति सुम् ।) वशं वदति
यः । आयत्तकरवाक्यवक्ता । इति तुम्बबोध-
याकरवम् ॥ (वशीभूतः । यथा, राजतरङ्गि-
ण्याम् । ४ । ३६५ ।

“य जह्वार दुराचारी भूयत् कोभवशंवदः ॥”)

वशः, त्रि, (वशीति । वश + अच् ।) आयत्तः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ८ । १७ ।
“गुणाटोऽपि तदाकर्ण्य सद्यः खेदवशो-
भवत् ॥”)

वशः, पुं, (वश + भावे अप् ।) इच्छा । इति
संकीर्णवर्गे अमरः ॥ (उग्रते इत्यते इति ।
वश + कर्मणि अप् ।) वेश्याग्रहम् । आय-
त्तता । प्रसुत्वम् । इति त्रिकाशेषः ॥ जन्म ।
इति हेमचन्द्रः ॥

वशका, ल्लौ, (वशेन आयत्ततया कायति शोभते
इति । के + कः ।) वश्या नारी । इति शब्द-
रत्नावली ॥

वशक्रिया, ल्लौ, (वशस्य क्रिया करणम् ।) वशी-
करणम् । तत्प्रायः । संवदनम् २ । इत्यमरः ॥
मणिमन्त्रौघैर्वेशीकरणं संवदनं संपूर्णं वदि-
व्देशीकरणे भावेऽनट् । संवदना च इति
केचित् । करणेऽनटि वशक्रियासाधने मणि-
मन्त्रादावपि । जयश्रियः संवदनं यत्कुर्यादिति
रघुः । संवलनं इति पाठान्तरम् । इति
तट्टीकायां भरतः ॥

वशगा, ल्लौ, (वशं गच्छतीति । गम + ङः ।)
वशीभूता । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,
वृहत्संहितायाम् । ४३ । ३२ ॥

“गाङ्गादिवाकरसुतानलचारुहारां
धार्त्रीं समुद्ररसनां वशगां करोति ॥”
अस्मिन्नर्थे वाच्यलिङ्ग एवायं शब्दः । यथा,
महाभारते । ४ । ६ । १२ ।

“ददानि ते हन्त वरं यमिच्छन्ति
प्रशाधि मत्स्यान् वशगोऽस्माहं तव ॥”)

वशा, ल्लौ, (वश सृष्टि + अच् । टाप् । “वशि-
रय्योरपसंस्थानम् ।” इति अप् वा ।) वन्धा ।
(अस्या घनं राज्ञा रक्षितम् । यथा, मनुः ।
८ । २८ ।

“वशाऽपुत्रासु चैवं स्यादक्षयं निष्कुलासु च ।
पतिव्रतासु च ल्लौष विधवास्तुरासु च ॥”)
सुता । योषा । ल्लौगवी । करिणी । इति मेदिनी ।
श्रे, १३ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ११० ।
“असिध्यत स ताभिश्च वशाभिरिव वारणः ॥”)

वन्धा गवी । इत्यमरः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । २ । ७५ ।
“त्वं नो अवि भारतामे वशाभिरुक्षभिः ॥”)

“वशभिर्वन्धाभिर्गोभिः ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ॥
वशीभूता । यथा, गारुडे । १८३ अध्याये ।

“सप्तभिर्मन्त्रितं कृत्वा करवोरस्य पुण्यकम् ।
ल्लौकामये आमये च जगद्धे सा वशा भवेत् ॥”)

वशाट्टकः, पुं, (वशया आट्टकः । प्रचुरवशा-
वत्त्वात् तथात्वम् ।) शिशुमारः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

वशापायी [-न्], पुं, (वशां पिबतीति । पा +
यिनिः ।) कुकुरः । इति शब्दमाला ॥

वशि, ल्लौ, (वश + भावे इन् ।) वशित्वम् । इति
शब्दमाला ॥

वशिकः, त्रि, श्रुत्यम् । इत्यमरः । ३ । १ । ५६ ॥